

staae der, idet de Paagjældende dog alligevel blive nødt til at anvende videnskabelige Grundsatninger, men da de eengang staae der, seer jeg endnu mindre Grund til, at de skulde gaae ud. Med Hensyn til det af en æret Rigsdagsmand (L. Schøler) stillede Forslag om Nedsættelsen af Gagen for Landstutmesteren, kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Minister dertil har bemærket, at, dersom Forslaget om Overbestyrerens Bolig bliver vedtaget, vil det vistnok ikke være rigtigt tillige at nedsætte Gagen for ham.

Æsberning: Jeg troer, at hvad den ærede Ordfører har sagt, er ganske rigtigt, at man nemlig har misforstaaet Ordene: „efter videnskabelige Grundsatninger.“ De forudsatte aldeles ingen Videnskab hos de Mænd, som skulle udgjøre Commissionen, men kun Videnskab hos de Mænd, der give Instruxerne. Der kan blive forelagt dem saadanne bestemte Former, hvorefter de skulle anstille deres Underfølgere, og hvorefter de skulle indrangere Udbyttet deraf, at disse faae en videnskabelig Form og kunne bruges til Noget; og naar deres Optegnelser ikke blive gjorte i den Form og Stikkelse, saa kunne de ikke bruges til Noget. Derimod kan Indenrigsministeren ikke fralægge sig en videnskabelig Form, han maa levere den til Commissionen, han har Midlerne til at give den en Instrux om en videnskabelig Form; det er kun ham, paa hvem det gjælder. Jeg troer saaledes, at have forstaaet den ærede Ordfører rigtigt? (Ordføreren: Meget rigtigt). Jeg troer, at det er gavnligt at give en saadan objectiv Dpfattelse af hvad der er yttret, naar det har givet Anledning til Tvivl.

Der er et andet Ændringsforslag, som ligeledes har givet Anledning til Tvivl, og som jeg ogsaa gjerne vilde prøve paa, om jeg har forstaaet rigtigt. Det er bemærket, at Landstutmesterens Stilling tilsyneladende var forandret. Efter Lovforslaget skulde han være Overbestyrer saavel for Stamstutteriet som for Landstutteriet; efter Ændringsforslaget skal han blive ved at være Overbestyrer for Stamstutteriet, men paa eengang ogsaa Bestyrer og Overbestyrer af Landstutteriet. Der forandres

alltsaa Intet i hans virkelige Stilling i Forhold til Landstutteriet, der vedbliver Genheden at være tilstede, derimod kommer der ikke, ved at flytte ham bort fra Frederiksborg, til at være 2 Bestyrere for Stamstutteriet, saaledes har jeg forstaaet det. I den Anledning hørte jeg den ærede Indenrigsminister nævne, at han mistede Bopælen „foruden andre Agreements.“ Disse „andre Agreements“ staae ikke omtalte i Loven; skulde det være Rør, Heste, Foder etc., saa see vi her ved denne Leilighed, hvad der kan indliste sig uden at staae i Loven, og at vi her maaffee ere komne til at votere en Gage af 3000 Rbd. uden at vide deraf. Jeg veed ikke, om det saaledes var Meningen, men det kan idetmindste let være, at der i en Række af Aar ved denne Bopæl, hvorom der er Tale, har hængt og klæbet visse saadanne Agreements, og dersom de blive ved at hænge ved Bopælen, saa see vi, hvor stor Misforstaaelsen kunde være. Hvad den foreslaaede Nedsættelse fra 2,400 Rbd. til 2,000 Rbd. angaaer, da skal jeg alligevel stemme for den; thi her er egentlig ikke Spørgsmaal om en Nedsættelse; men her er Spørgsmaal om at danne en ny Post; vi faae en Overforvalter for en 30—40 Heste; det er ikke en Stats Sag, der behøves ikke en Statsmand dertil. 2,000 Rbd. er en god Løn og den Mand, som ikke kan gjøre det for 2,000 Rbd. foruden Diæter, gjør det heller ikke for 2,400 Rbd., mindst om han faaer en Bopæl og Rør tillige. Jeg er overbevist om, at skulle vi have Noget ud af denne Sag, saa skulle vi begynde med 2,000 Rbd., vi kunne altid komme til at give ham 2,400 Rbd., naar vi først see, at Landstutmesteren udretter Noget, men naar vi strax bringe ham, saa at sige, paa et Maximum og lade ham hvile paa sine Laurbær, det er Pengelaurbær, saa gjør han mindre, end naar han har et Haab for sig. Jeg troer vi gjøre rigtigt i at begynde med en lavere Sats og see hvad der vil komme ud af det i Tidens Længde om en 4 eller 6 Aar, eller naar disse Experimentere ere gaaede igjennem. Jeg lover mig ikke Meget af Experimenterne, det indrømmer jeg; jeg troer, at Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Bliren-Ginecke) i denne Henseende ikke har havt aldeles Uret, men jeg